

TICĪBA UN DZIEDINĀŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Moz.3:8-10; Ps.118:6; Sal.pam.17:22; Mat.6:27-34; Ebr.13:6; 1.Jāņa 4:18.

ATMIŅAS PANTS:

„Kam stipra ticība, tam Tu dod mieru, tiešām mieru, jo viņš paļaujas uz Tevi!“
(Jes.26:3).

Pie ārsta ar simptomiem, kas nebija saistīti ar kādu zināmu slimību vai sindromu, vērsās kāds pacients, kurš bija pārliecināts, ka ir kādas ļaunas burvestības upuris. Ārsts pacienta priekšā novietoja divus stikla traukus, vienā no kuriem bija ūdenraža pārskābe, bet otrā tīrs ūdens; abi trauki izskatījās vienādi. Tad viņš noņēma pacientam asinis un sajauca tās ar ūdenraža pārskābi. Šķidrums uzreiz sāka burbuļot un putoties, un pacients bija pārliecināts, ka tas ir ļaunās burvestības dēļ.

Tad ārsts vienkārši šim pacientam injicēja fizioloģisko šķīdumu, apgalvojot, ka tas burvestību pārraus. Pēc brīža viņš vēlreiz noņēma asinis un šoreiz sajauca ar ūdeni, kas atradās otrā stikla traukā. Protams, vairs nebija ne putu, ne burbuļu – „pierādījums”, ka burvestība ir uzveikta. Pacients devās prom, jūtoties izdziedināts. Viņa pārliecība bija tik spēcīga, ka šo ārstu viņš ieteica visiem draugiem.

Šis stāsts rāda, cik liela ietekme uz ķermeni ir prātam, – tāda ir šonedēļ aplūkojamā tēma.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Ticība un uzticēšanas Kunga labestībai var pozitīvi ietekmēt veselību.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 8.maijā.)

BAIĻU FAKTORS

Vairākas sezonas televīzijas skatītājiem bija iespēja vērot raidījumu „Baiļu faktors”, kurā dalībnieki tika pakļauti dažādām biedējošām situācijām: sākot no atrašanās bedrē kopā ar neskaitāmiem skorpioniem vai žurkām, līdz pat skriešanai cauri degošai ēkai – un tas viss tikai tādēļ, lai vērotu, cik labi viņi spēs tikt galā ar bailēm.

Protams, bailes radīt mākslīgi nav nepieciešams. Šajā kritušajā pasaulē dzīve tāpat ir pilna ar biedējošām lietām vai apstākļiem. Septiņpadsmitā gadsimta britu politiķis filozofs Tomass Hobs rakstīja, ka bailes bija visas cilvēciskās dzīvības sākums un motivējošais faktors un ka cilvēki radīja valdības, lai mūs aizsargātu no tiem, kas vēlas nodarīt mums pāri. Lai kas mēs būtu, lai kur dzīvotu, lai cik labi un droši justos, mums visiem jāsaskaras ar lietām vai apstākļiem, kas mūs biedē.

Bet bailes pašas par sevi ne vienmēr ir sliktas.

Kā bailes var palīdzēt mūs aizsargāt? Kas ir tās lietas, no kurām mums būtu jābaidās? _____

Bailes ir dabīgas un nepieciešamas emocijas, kas cilvēkiem palīdz tikt galā ar briesmām un izdzīvot. Pasaulē, kas pilna ar noziegumiem, slimībām, nelaimes gadījumiem, terorismu un kariem, baiļu instinkts ir ļoti nepieciešams.

Ko par bailēm varam mācīties no pirmās reizes, kad tās minētas Bībelē? 1.Moz.3:8-10. _____

Protams, šajā pasaulē ir daudz lietu, kas mūs biedē. Tomēr bieži mēs atskāršam, ka baidāmies no lietām, kas tā arī nekad nenotiek. Bailes izraisa stresu, kas var atstāt spēcīgu ietekmi uz organismu. Citiem vārdiem sakot, bailes neaprobežojas tikai ar mūsu smadzenēm; tās var atstāt smagas un paliekošas sekas uz visu cilvēku. Lai kas mēs būtu, lai kur dzīvotu, lai kādi būtu mūsu izaicinājumi, bailes ir un būs neatņemama mūsu dzīves daļa. Tādēļ sev jāautā: Kā ar tām tikt galā?

No kā jūs baidāties? Kā šīs bailes ietekmējušas jūsu dzīvi? Kā attiecībā uz lietām, kas jūs biedē, iespējams labāk izmantot Dieva apsolījumus? _____

CILVĒKS TEICA VISUMAM

Kāds cilvēks teica Visumam:

“Es esmu!”

Visums atbildēja: “Šis fakts tomēr nav manī radījis pienākuma apziņu.”

- Stīvens Kreins

Kāda ir šo dzejas rindu vēsts? Kā mūsu, adventistu, skatījumam par savu vietu Visumā būtu jāatšķiras no šeit aprakstītā? Kāds ir šis atšķirības galvenais iemesls? _____

Uz brīdi aizdomājieties: pieņemsim, ka Dieva nav, nav Radītāja, Dievišķā Spēka, kas mūs radījis. Pieņemsim, ka esam tas, ko daudzi apgalvo: nekas vairāk kā attīstīti primāti; vienkāršas būtnes, kas nejauši uzradušās Visumā, kuram mēs nerūpam. Pieņemsim, ka esam pakļauti nesaprātīgiem dabas spēkiem, kuriem mūsu labklājība ir pilnīgi vienaldzīga. Kāda būtu šāda pasaule?

Mēs kā kristieši ticam tieši pretējam. Mēs ticam, ka mūs radīja, uztur un par mums rūpējas Dievs. Līdz ar to mums ir pietiekami daudz iemeslu, lai tiktu galā ar cilvēci pārņēmušajām bailēm un pārbaudījumiem.

Izlasiet šādas rakstvietas. Kādu cerību un mierinājumu pat biedējošos laikos šie teksti piedāvā? Ps.118:6; Sal.pam.3:5,6; Lūkas 12:6,7; Rom.8:38,39; Ebr.13:6; 2.Tīm.1:7; 1.Jāņa 4:18. _____

Nav šaubu, ka pat kristiešiem, kas tic Dieva eksistencei, pasaule šķiet biedējoša, jo mēs nevaram zināt, kas notiks rīt. Tomēr zināšanas par Dievu ir kā konteksts, kā pamats tam, lai mēs spētu labāk izprast gan pasauli vispārīgi, gan mūsu vietu tajā.

Tādējādi ideālā variantā pat vislielākajos pārbaudījumos mums ir cerība un mierinājums. Tas nenozīmē, ka mēs nesaskaramies ar sliktām lietām un ka mūs nekas nebiedē. Tas nozīmē to, ka mums ir stabils pamats, uz kura balstoties, ar šīm bailēm sastopamies un tās atrisinām.

TICĪBAS SPĒKS

„Pricīga sirds dziedina vainas, bet sagrauzts gars izkaltē kaulus”
(Sal.pam.17:22). Ko šī rakstvieta liecina par prātu un ķermeņa savstarpējo saistību?

Kāds bērns slimnīcā atradās tuvu nāvei, kad viņu apciemot ieradās viņa skolotājs un uzdeva viņam mājasdarbus. Viņš sacīja: „Maikl, te būs mājasdarbs saistībā ar darbības vārdiem. Dari, ko vari.” Tomēr skolotājs nojauta tā visa veltīgumu, jo bērns izskatījās letarģisks, tik tukšs un gatavs padoties nāvei. Tomēr tieši pēc šī apmeklējuma bērns piedzīvoja apbrīnojamu pagrieziena slimības gaitā. Iepriekš prognozes nebija īpaši labas, jo ārsti uzskatīja, ka viņš neizdzīvos, taču tagad šķita, ka viņš atlabst. Jautājot, kas noticis, kādēļ mājasdarbi, šķiet, viņam tik ļoti palīdzējuši, viņš atbildēja: „Skolotājs taču mirstošam bērnam neuzdotu mājasdarbu par darbības vārdiem, vai ne?”

Nav šaubu, ka saistība starp prātu, attieksmi un ķermeni ir ļoti spēcīga. Lai gan zinātne nespēj pilnībā izskaidrot, kā šī saikne darbojas, ir pierādīts, ka tā eksistē un var būtiski ietekmēt mūsu veselību.

Arī ticībai Dievam, Viņa mīlestībai un labestībai ir liela ietekme. Daudz vieglāk būt mierīgiem un nepakļauties stresam, ja apzināties Dieva mīlestību un rūpes. Pētījumi visā pasaulē pierādījuši, ka reliģijai ir neapšaubāmas priekšrocības veselības ziņā – tie, kas tic Dievam, dzīvo ilgāk, mazāk cieš no depresijas un spēj emocionāli labāk tikt galā ar traumatiskiem atgadījumiem. Un, lai gan nedrīkstam pārāk zemu novērtēt Dieva pārdabisko un brīnumaino spēku dziedināt, ne vienmēr tas šādos gadījumos ir noteicošais. Ļoti iespējams, ka miers, pārlicība un cerība, kuru ticība sniedz ticīgajiem, rada prāta stāvokli, kas pozitīvi ietekmē mūsu vispārējo veselību. Patiesi, pricīga sirds var būt kā zāles – pat vēl labākas, jo medikamentiem bieži vien ir nepatīkamas blakusparādības.

Izlasiet Mat.6:27-34. Ko Jēzus mums šajā rakstvietā vēlas pateikt? Kā šos vārdus iespējams attiecināt uz to, kas jūsos šobrīd izraisa bailes un satraukumu? Vai kādas no šīm bailēm vai raizēm ir pārāk lielas, lai Kungs nespētu tās remdēt? Vai ir kas tāds, kas atrodas ārpus Dieva mīlošā tvēriena? Kā iespējams šīs bailes pakļaut Dievam un iemantot Viņa apsolīto mieru? _____

STRESS

„Bet cerības devējs Dievs lai piepilda jūs ar visu prieku un mieru ticībā, lai jūs kļūtu bagāti cerībā Svētā Gara spēkā” (Rom.15:13). Kā iespējams iemācīties šos apsolījumus izmantot pilnvērtīgāk? Kāda veida attieksme vai rīcība jūs no tā attur?

Viens no lielākajiem mūsu veselības izaicinājumiem saistīts ar stresu; tam pat nav jābūt saistītam ar kādu milzīgu dzīves traumu, bet dzīvi kopumā, ar ikdienas spiedienu un izaicinājumiem.

Ārsti ziņo, ka aptuveni 90 procentu pacientu vēršas pie speciālistiem, sūdzoties par problēmām, kuras izraisījis stress. Zinātne pierādījusi, ka, izjūtot stresu, mūsu ķermeņi izdala zināmus hormonus, kas savukārt ietekmē dažādus mūsu ķermeņa orgānus. Ilgstošā laika periodā šie hormoni orgānus novājina, padarot tos vieglāk pieejamus dažādām slimībām. Piemēram, stress var izdalīt adrenalīnu, kas paātrina sirdsdarbību, veicinot sirdsklauves. Daži stresa hormoni liek asinsvadiem sarauties, izraisot paaugstinātu asinsspiedienu. Stress var izraisīt seklu un ātru elpošanu, pat hiperventilāciju. Stresa rezultātā var rasties asins aizplūšana no kuņģa, kas var būt pamatā dažādām gremošanas problēmām. (Kurš gan nav izjutis baiļu, satraukuma un bažu ietekmi uz vēderu?) Stress var sekmēt glikozes daudzuma palielināšanos asinīs, kas dažiem var izraisīt diabētu. Ir zināms, ka stress negatīvi ietekmē miegu, kas savukārt negatīvi ietekmē veselību kopumā. Pierādīts arī, ka stress lielā mērā ietekmē cilvēka imūno sistēmu, kas ir ķermeņa galvenais aizsargmehānisms pret dažādām slimībām.

Šo sarakstu varētu turpināt vēl un vēl. Tādēļ galvenajai domai jābūt kristālskaidrai. Mums jāiemācās, kā tikt galā ar stresu. Tieši šādos gadījumos liela loma var būt ticībai Dievam, kas, pazīstot un personīgi piedzīvojot Dieva mīlestības realitāti, var atstāt nomierinošu ietekmi, lielā mērā samazinot stresu un līdz ar to pasargāt veselību.

Būt reliģiozām pati par sevi nav atbilde. Svarīgākais ir izveidot personīgas attiecības ar Jēzu: Viņa mīlestību un rūpes iepazīt personīgi. To iespējams panākt ar ikdienas Vārda lasījumiem, lūgšanām un sarunām ar Kungu kā ar draugu, pārdomājot Viņa raksturu, kas atklāts dabā un Svētajos Rakstos. Cik daudz laika jūs pavadāt, personīgi iepazīstot mūsu Kungu? Vai iespējams, ka jums būtu nepieciešams ar Kungu un Radītāju pavadīt vairāk laika? _____

TICĪBA UN BRĪNUMAINA DZIEDINĀŠANA

Pat pavirši izlasot evaņģēlijus, redzams, ka liela daļa no Jēzus kalpošanas bija brīnumaina dziedināšana: Kunga pārdabiskajā spēkā tika izdziedināti slimie, aklie, mirstošie, pat mirušie. Daudzos gadījumos kā dziedināšanas priekšnosacījums minēta ticība (Mat.9:2,22,28,29; 15:28).

Bija arī gadījumi, kad ticības trūkums dziedināšanu kavēja, piemēram, Nācuretē (Mat.13:58; Marka 6:5,6). Vienā gadījumā, kad mācekļi nespēja dziedināt, Jēzus apgalvoja, ka tas ir viņu neticības dēļ (Mat.17:14-20).

Tomēr fakts, ka ticība ir būtiska šo brīnumaino dziedināšanu daļa, dažiem liek ticēt, ka, ja mēģinājums dziedināt ar lūgšanām neizdodas, tas ir slimā cilvēka ticības trūkuma dēļ. Jāatzīst, ka tā ir visnotaļ sekla un nepareiza izpratne par ticību un dziedināšanu.

Izlasiet šādas rakstvietas, kurās aprakstīts, kā Jēzus brīnumaini dziedināja cilvēkus. Ko šie teksti liecina par izdziedināto cilvēku ticību? Kādu mācību no šiem piemēriem varam gūt? Mat.12:9-13; Lūkas 13:11-13; 14:2-4; 22:47-52. _____

Nevienā no šīm rakstvietām nav pieminēta izdziedināto ticība. Tas nenozīmē, ka brīnumainās dziedināšanās nav jāpārspilē ar ticības lomu vai tā ir jānoliedz pavisam; te uzsvērts, ka ne vienmēr publiski pausta ticība ir būtiska dziedināšanas daļa.

Fakts ir tāds, ka mēs ne vienmēr izprotam, kādēļ dažos gadījumos Kungs pārdabiski iejaucās, lai dziedinātu. Citos gadījumos dziedināšanas pamatā ir dabīgi procesi, un mēs pamatoti varam ticēt, ka arī šādā veidā Kunga roka darbojas slimā cilvēka labā. Un, protams, vienmēr būs gadījumi, kad mums neizprotamu iemeslu dēļ dziedināšana nenotiek tā, kā esam to lūguši un vēlējušies. Tomēr mums kā adventistiem labā vēsts ir, ka, neskatoties pat uz šādiem gadījumiem, neizskaidrotām traģēdijām, kas ir šīs pasaules neatņemama nasta, mēs joprojām varam uzticēties Dieva milestībai, žēlastībai un labestībai.

Kā mēs varam iemācīties uzticēties Dievam un Viņa milestībai arī tajos gadījumos, kad lūgšanas pēc dziedināšanas un veselības atjaunošanas nepiepildās tā, kā mēs būtu to gribējuši? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Patiesā zinātnē nav nekā pretēja Dieva Vārda mācībām, jo abām sfērām ir viens Autors. Pareiza abu šo sfēru izpratne vienmēr nodrošinās to, ka abi vienmēr būs līdzsvarā un saskaņā. Šīs izpratnes gaismā nekam nevajadzētu kavēt meklēt Dieva palīdzību caur patiesu zinātni, kas ir Viņa dabas likumu atklāsmē.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 8.sēj., 258.lpp. Skat. arī „The Ministry of Healing”, 462.lpp. un „Septītās dienas adventistu teoloģijas rokasgrāmata”, 12.sēj., 751.-783.lpp.)

„Starp prātu un ķermeni pastāv ļoti cieša saistība. Kad viens tiek ietekmēts, otrs reaģē. Prāta stāvoklis cieši saistīts ar fiziskās sistēmas veselību. Ja prāts ir brīvs un laimīgs – kā rezultāts apzināti izdarītai pareizai izvēlei un apmierinātībai, darot laimīgus citus, tas radīs prieku, kas ietekmēs visu organismu, kas savukārt veicinās brīvāku asins cirkulāciju un visa ķermeņa tonizēšanu” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 60.,61.lpp; „Counsels on Stewardship”, 345.,346.lpp.).

„Mēs visi vēlamies tūlītējas un tiešas atbildes uz savām lūgšanām un jūtamiem kārdināti zaudēt ticību un drosmi, ja atbilde kavējas, vai ir ne tāda, kādu to gaidījām. Bet Dievs ir pārāk gudrs un labs, lai vienmēr uz mūsu lūgšanām atbildētu, kad un kā mēs to vēlamies. Viņš mūsu labā darīs daudz vairāk un labāk, nekā tikai apmierinās pēkšņas iegribas. Un, tā kā varam uzticēties Viņa gudrībai un mīlestībai, mums Viņam būtu jālūdz, lai Viņš nevis pakļaujas mūsu gribai, bet jāmeklē Viņa plāns mūsu dzīvei un jācenšas to izpildīt. Mūsu vēlmēm un interesēm būtu jāpazūd Viņa gribā. Šāda veida ticību pārbaudoša pieredze nāk mums par labu, jo tikai tad kļūst skaidrs, vai mūsu ticība ir īsta un patiesa, kas balstīta vienīgi uz Dieva Vārdu, vai tomēr atkarīga no apstākļiem, nedroša un mainīga. Prakse ticību stiprina. Mums jāmacās pacietība, atceroties, ka Svētajos Rakstos atrodam skaisti apsolījumi tiem, kas gaida uz to Kungu” (Elena Vaita, „The Ministry of Healing”, 230.,231.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda loma kristieša dziedināšanā ir medicīnai? Vai tas, ka dziedināšanu un veselību cenšamies veicināt ar medicīnu, nozīmē, ka neticam Dievam? Pārrunājiet atbildes Bībeles studiju grupā.

2. Kāda ir jūsu personīgā pieredze attiecībā uz saikni starp attieksmi, emocijām un fizisko veselību? Ko jūs no personīgās pieredzes esat apguvuši, kas varētu palīdzēt citiem labāk izmantot prāta spēku, lai gūtu labumu ķermeņim?

3. Vai jūs pazīstat kādu savā draudzē, kurš ir slims un kuram nepieciešama dziedināšana? Kā jūs personīgi vai kopīgi ar Bībeles studiju grupas biedriem varētu šim cilvēkam palīdzēt dziedināšanas procesā?